

Nytt kollektivhus har plats för fler

Det nybyggda kollektivhuset i Hammarby Sjöstad har kooperativ hyresrätt, vilket innebär att man blockhyr av Familjebostäder berättar Eva Norrby, avgående ordförande i Bogemenskapen Sjöfarten KHR.

I blockhyresavtalet, förvaltningsavtalet och gränsdragningslistorna för teknisk och administrativ förvaltning finns noga avtalat vad föreningen respektive Familjebostäder skall ansvara för (enligt lagen om KHR). Föreningen sätter hyran för respektive lägenhet utifrån dessa avtal. Genom dessa avtal samt beslut om Upplåtelseinsats per kvadratmeter har hyran kunnat sänkas.

Vårt arbete har pågått sedan Boföreningen Framtiden bildades 2002. När Familjebostäder 2005 erbjöd föreningen att hyra 46 lägenheter i en del av kvarteret Sjöfarten 2 på Heliosgatan i Hammarby Sjöstad knoppades Bogemenskapen Sjöfarten av med ca 30 medlemmar och bildade en egen ideell förening. Då Familjebostäder ställde som krav att uthyrningen skulle gå till en Kooperativ Hyresrättsförening bildade vi en sådan i maj 2007.

Omkring 10 bomedlemmar har varit med från allra första början. Därefter har cirka 40 bo- och kömedlemmar tillkommit. För närvarande har vi 36 hushåll/medlemmar som skrivit kontrakt med föreningen samt cirka 35 kömedlemmar.

Under hela processen har vi haft ett nära samarbete med vår värd, Familjebostäder och då i första hand med projektledaren Annika Johansson, som varit ett viktigt stöd. Vi har kontinuerlig kontakt med vår moderorganisation Framtiden, som i sin tur har påbörjat ett samarbete med Familjebostäder för ett kollektivhusbygge i en söderförort.

Eva Norrby ser fram emot att flytta in i Sjöfarten.

För att rekrytera boende har vi tillsammans med Familjebostäder deltagit i olika informationsaktiviteter som **Smaka på Stockholm** i juni 2007, vilket ledde till två stora informationsmöten i Luma Park under hösten 2007. Vi har varit representerade i Familjebostäders interna tidning Familjär, DN Bostad samt Metro Bostad under hösten 2007. I november fick vi hjälp av Bostad Stockholm med rekrytering. 250 intresserade svarade varav 9 har skrivit kontrakt med oss. Familjebostäders VD Bosse Sundling var intervjuad i Dagens Eko Annandag Jul vilket omedelbart följdes upp med ett inlägg med undertecknad i Rapport samma dag. Detta fick en stor genomslagskraft. Trots detta har det varit svårt att få alla lägenheter uthyrda. Priset är nog en orsak som skrämde de flesta. Andra har inte fått den lägenhet de önskat. Andra tycker det gått för fort tills de måste fatta ett beslut.

Just nu finns 10 lägenheter lediga (fem 2-rums och fem 1 1/2-rums).

BILD: FAMILJEBOSTÄDER

Sjöfartens profil

- Sjöfarten har hämtat sina idéer från Färdknäppen. Man ska vara 40 år och inte ha hemmavarande barn under 18 år.
 - Föreningen har kooperativ hyresrätt och ska sköta en stor del av det inre underhållet i huset enligt Blockhyresavtal med Familjebostäder.
 - En förutsättning för att få vara hyresgäst i huset är att aktivt delta i den gemensamma skötseln av huset och den gemensamma mathållningen.
- Mer information på www.sjofarten.se**

Jag lägger ned mycket tid på det här projektet och vore jag inte deltidssamarbetande pensionär skulle jag inte hinna. Jag gillar att vara med och sätta igång nya, ibland något sanslösa idéer (jag var med och startade Friskis och Svette i Göteborg för 25 år sen. Det blev ju jättebra men det tog sin tid och kraft). Att jag gillar att ha andra människor i närheten är nog också ett skäl.

Att jag kom med här var en ren slump. På en målarkurs träffade jag en av förkämparna i föreningen Framtiden som berättade om kollektivhusidén. Det lät både spännande och lite galet så då var jag fast. Sen har det varit en berg och dalbana kan man säga. Vi har haft en hel del kriser som väl retts ut mer eller mindre bra men nu är vi snart framme vid målet. Dit skulle vi inte nått utan alla dessa fantastiska eldsjälur och entusiaster som är med.

EVA NORRBY

Gemenskapsboenden gör oss friskare och är lönsamt för samhället

Gemenskapsboenden behövs därför att du och jag och tillräckligt många andra vill bo så!

I dag har alla kvinnor i genomsnitt 20 år kvar att leva när de fyller 65 – männen har 17 år. Och för de allra flesta av oss är detta friska år. Detta är fantastiskt – upp emot 20 år då de flesta av oss kan se fram mot ett verksamt och spännande liv. Gemenskapsboendet kan vara en viktig del av detta liv.

Detta konstaterande räcker emellertid inte. Det finns många onödiga hinder för dem som vill starta ett eget gemenskapsboende, fördomar, regelverk, okunskap.

Vi behöver arbeta med att röja bort så många hinder som möjligt. Och här behöver vi hjälp, inte minst av statliga utredare som Äldreboendedelegationen. Sådana utredare kan uppmuntras att ta upp frågor kring regelverk etc.

Det sorgliga budskapet

Till detta kommer ett annat perspektiv. Hur friska de flesta av oss än förblir, så kommer ett snabbt växande antal personer att behöva vård/omsorg i framtiden. Äldreboendedelegationen säger i sitt delbetänkande »Bo för att leva« (SOU 2007:103, sid 55):

Utredningen bedömer att efterfrågan på välfärdstjänster med tiden kommer att överstiga vad som kan tillhandahållas genom oförändrade skatter. ...

Ett resurstillskott kommer att bli nödvändigt. Ett av huvudbudskapen i Långtidsutredningen (SOU 2004:19, mitt tillägg) är att det kommer att bli allt svårare att tillhandahålla resurstillskotten genom skatter.

Det är oss Äldreboendedelegationen och Långtidsutredningen talar om. Själv är jag 80 år gammal år 2015 och efter mig kommer alla 40-talister. När vi eventuellt kommer att behöva vård/omsorg kommer det skattefinansierade välfärdssystemet att ha svårt att klara det, inte ens (annat än på kort sikt) till priset av rejäla skattehöjningar. Vi kan ju inte heller göra anspråk

Diagram 1: Antal individer med hemtjänst/särskilt boende (1 000 personer)

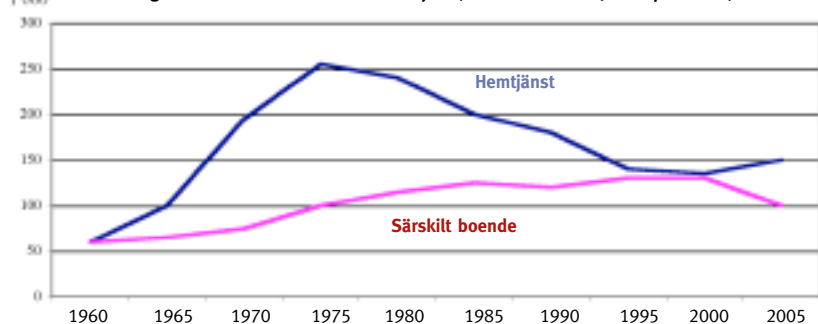
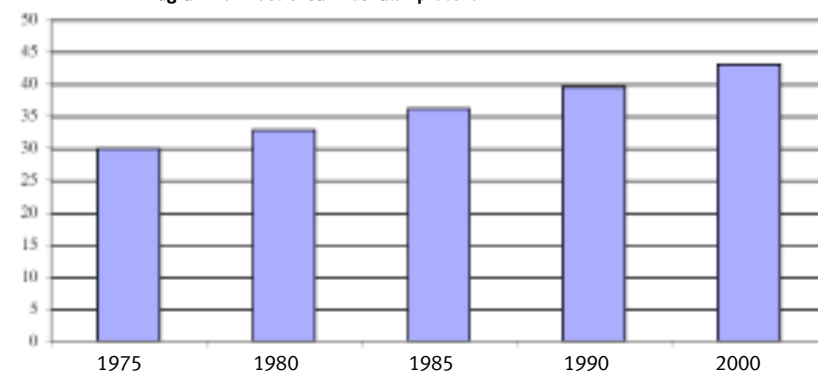

Diagram 2: Andel ensamhushåll i procent

på att skola, sjukvård etc. skall få mindre pengar för att vi skall få mer.

Antalet individer som under respektive år fått hemtjänst eller särskilt boende har Enligt Stockholms Läns Äldrecentrum (»Kvarboende eller flyttning – en kunskapsöversikt«; ISSN 1401-5129) utvecklats på det sätt som visas i diagram 1.

De kraftiga neddragningarna av hemtjänsten sedan 1975 återspeglar ett förbättrat hälsoläge, men också en tilltagande ransonering av tjänster. En av metoderna för ransonering är att man i många kommuner anpassar stödet efter tillgången på anhöriga i närområdet. (Dessa anhöriga står redan i dag för mer än 70 % av all vård/omsorg – vart har den politiska debatten kring detta tagit vägen?) Trendbrottet omkring år 2000 återspeglar den omfattande nedläggningen av servicehus och motsvarande ökning av antalet personer med hemtjänst. Denna förändring är åtminstone delvis orsakad av ekonomiska begränsningar.

En annan faktor i sammanhanget är att ensamhushållet i dag är det normala.

Andelen ensamhushåll har, som diagram 2 visar, ökat från 30 till 43 % av alla hushåll under de senaste 25 åren.

Vi pratar mycket om »äldre«, men dessa ensamhushåll utgör en utsatt grupp oavsett ålder. Bland de totalt ca 1 500 000 ensamhushållen ingår i dag ca 300 000 ensamhushåll med barn – och antalet växer stadigt. Hushållen med ensamstående vuxna över 65 har vuxit till ca 640 000 (återstoden utgörs av bland annat studenter).

Vi har med andra ord stora befolkningsgrupper (ensamma med barn, kvarboende i hemmet med hemtjänst) som lever i potentiellt socialt fattiga miljöer.

Det positiva budskapet

Hjärt-/kärlsjukdomar är i dag den vanligaste dödsorsaken i Sverige. Professor em Kristina Orth-Gomér vid Karolinska Institutet har visat att en god social miljö

bidrar påtagligt till att minska antalet dödsfall till följd av dessa sjukdomstyper (se exempelvis »Social Support and Cardiovascular Disease«, Plenum Press, NY 1994, kap 5).

Olika demenssjukdomar är den troligen viktigaste orsaken till att behovet av särskilt boende ökar – och dessa sjukdomar ökar i antal ganska snabbt. Det finns samtidigt omfattande forskning som pekar på möjligheterna att förebygga demens genom förbättrade sociala miljöer. Rapporten »Multisjuklighet och demens« från Statens Folkhälsoinstitut år 2007 ger mer information.

Ju mer mentalt och fysiskt aktiva vi är och ju bättre livskvalitet vi har, desto längre kan vi vänta oss att förbli friska. Detta är en betydande potentiell vinst för var och en av oss som individ, men också en vinst för hela samhället – vi kan öka möjligheterna att ge en fullvärdig vård/omsorg till dem som trots allt behöver den.

Och vad innebär då »en god social miljö«. Jag tror att det handlar om att jag:

- upplever mig ha kvar »befälet« över mitt eget liv, att jag inte blir passiv, ett offer
- har människor omkring mig som jag bryr mig om och som ser mig
- fortsätter att vara aktiv, mentalt och fysiskt.

Nu skall vi vara medvetna om att hur vi formar vår sociala miljö är bara en av en rad olika livsstilsaspekter som påverkar vår hälsa: den mat vi äter, hur vi motionerar, om vi röker eller dricker för mycket

är andra faktorer.

Ett krus i sammanhanget är att vi (som de felbara individer vi är) är ganska dåliga på att tänka på morgondagen. Det är inte troligt att några större mängder människor kommer att ändra livsstil drastiskt bara för att Socialstyrelsen eller någon annan talar för oss att det är nyttigt och lönsamt – vi behöver belöningar här och nu för att ändra livsstil.

Det är här gemenskapsboendet visar sin styrka. Det är bra här och nu – och för framtiden.

Vi behöver välja

Vi kan inte längre utgå från att vi »blir omhändertagna« när den tiden kommer. Vi behöver själva välja hur vi vill att livet skall gestalta sig här och nu och i framtiden. Detta kräver att vi funderar över vilken sorts boende vi vill ha under de tuffa perioderna i våra liv – och strängt taget även de lätta perioderna.

Det är viktigt att konstatera att Gemenskapsboendet inte är ett nödvändigt ont, ett boende som vi måste ta till därför att samhällsystemen krackelerar. Jag skulle välja detta boende även om trygghetssystemen fungerade i bästa välmåga, därför att det ger mig en livskvalitet som jag knappast kan finna någon annanstans.

Boendeformen blir emellertid än viktigare därför att välfärdssystemen inte fungerar i bästa välmåga.

Vi behöver påverka de regelsystem som begränsar våra möjligheter att skapa boenden som passar oss, byggnormer, hyreslagstiftning, regelverket kring

bostadsköerna o s v.

Det kan verka vara en kamp mot väderkvarnarna att vi skulle kunna övertyga alla om gemenskapsboendets fördelar. Vi som bor i gemenskapsboenden av olika typer är i dag bara ca 2 000 individer – av 9 miljoner invånare. Det vi själva inte kan göra direkt kan vi ändå göra genom att arbeta med och genom beslutsfattarna för:

- att samla befintliga kunskaper kring hur man kan förebygga ohälsa
- att genomföra studier kring bland annat den sociala miljön i olika boendeformer
- att genomföra studier av ekonomin i olika boendeformer
- att, inte minst, sprida kunskap i dessa frågor.

Om vi tror att gemenskapsboendet är viktigt, för oss själva och för Sverige, behöver vi alltså arbeta på två fronter, med vårt eget boende – och med förutsättningarna för andras. Intressanta kontakter är bland annat: »egna« politiker, Socialstyrelsen, Äldreboendedelegationen, Statens Folkhälsoinstitut, Statens Beredning för medicinsk utvärdering (BSU). Prata med – eller skriv till dem. Jag har själv skrivit en sådan inlägga, se www.Tersen.se.

Hur ser du på de här frågorna? Hör av dig, så kan vi prata om hur vi kan gå vidare i den här processen!

JOHN F FLETCHER

Gemenskapsboendet Tersen

www.Tersen.se

john.fletcher@tersen.se

Nytt kollektivhus i Malmö:

Landgången har nått land – välkomna ombord!

Nils Assarson är mycket nöjd. Bygget i Annestad strax söder om Malmö är i full gång. Klart för inflyttning i september. Dagarna fylls med intensivt arbete för att hitta till alla dem som önskar detta slags boende.

Hur vill du beskriva Landgången?

– Det blir ett hus för alla som uppskattar umgänge och gemenskap, en välavvägd blandning av det privata och det gemen-

samma. Vi vänder oss i första hand till de som är 40 år eller mer, ensamstående eller par.

Juridiskt är Landgången en kooperativ hyresrättsförening, som »blockhyr« huset av en hyresvärd, medan de boende betalar

sin hyra till föreningen. Det ger stor självständighet – ju mer vi sköter huset själva desto lägre blir blockhyran. Mellanskillnaden bestämmer de boende själva över.

Hur länge har ni arbetat för att för att komma igång?

– Den första intressegruppen bildades för tio år sedan. Det har varit en lång och bitvis svår väg. Många medlemmar har läm-

Från fokus på jämställdhet till gemenskap och samarbete

Stig Dedering var en av pionjerna när kollektivhusen stod på den samhälleliga dagordningen i slutet av 1960-talet. Nu har han läst boken »Gemenskap och samarbete – att bygga upp och bo i kollektivhus«.

Året var 1968. Arbetslivet hade börjat och det första barnet var på väg. Frågor om framtiden restes. Hur skulle ett bra boende se ut, för egen del och i samhället? Vilka är alternativen? Det året kom Dick Urban Vestbros bok om kollektivhus, »Att bygga för jämställdhet«. Med ett väl tummat exemplar i fickan åkte vi runt till Stockholms kollektivhus, från pionjärhuset på John Erikssonsgatan till Hässelby familjehotell byggt 1956.

Hässelby påminde om en atlantångare. Här fanns allt som behövdes, från vaggan till graven: dag- och fritidshem, matsal, egen butik, service av allehanda slag, ja till och med ett kapell som gav andlig spis och ombesörjde, dop, vigslar och begravningar. Intresset var väckt och när en bytesannons dök upp några månader senare kunde vi byta vår tvåa i miljonprogrammets Bredäng mot en tvåa i Hässelby familjehotell. En spännande resa tog sin början och pågår alltså efter snart 40 år.

Kollektivhus i dag är något annat än det hus vi flyttade in i i slutet på 1960-talet. Gemenskap och samarbete har ersatt jämställdhet och service som nyck-

Beställ boken

Boken kan beställas från Kollektivhus Nu för 150 kr + porto. Mejla till Hans von Zeipel, hans.vonzeipel@tele2.se eller ring 070-484 19 82.

elord. Därmed inte sagt att jämställdhetsargumentet är överspelat. **Gemenskap och samarbete** är också titeln på den bok om kollektivt boende, med undertiteln »att bygga upp och bo i kollektivhus«, som kom hösten 2007. Boken är ett initiativ och en produkt av föreningen Kollektivhus nu. Den har givits ut i samarbete med Sveriges allmännyttiga bostadsföretag, SABO. Under Elsa Grips och Ingrid Silléns redaktörskap har ett 20-tal kollektivhusboende bidragit med sina synpunkter, kunskaper och erfarenheter. Boken är i högsta grad ett kollektivt projekt.

De två första kapitlen koncentrerar sig på frågan varför kollektivhus. Argument, fakta och personliga vittnesmål redovisas. Den demografiska utvecklingen mot allt mindre hushåll och den alltmer överskuggande miljöfrågan är hårda fakta som talar för gemensamma lösningar. Personliga vittnesmål visar vad gemenskap i boendet kan betyda för enskilda

människor. Det största utrymmet ägnas emellertid åt hur boendet kan organiseras; husens storlek och utformning, hur det vardagliga arbetet organiseras, konflikter och konfliktlösning, hur man bär sig åt för att få till stånd ett kollektivt boende, juridiska och ekonomiska förutsättningar. Förutsättningar och lösningar är olika i olika hus med gemenskap och samarbete som samlande tema.

Ett kapitel ägnas åt bostadsföretagens roll. Den dominerande upplåtelseformen är hyresrätt med ett allmännyttigt bostadsföretag som ägare. Företrädare för företag som satsat på kollektivhus kommer till tals. Inte oväntat har de en positiv inställning till kollektivhus. Även om det är mer krävande att bygga kollektivhus än vanliga bostäder får man igen i form av engagerade och trogna hyresgäster som vårdar om sitt hus. Ett viktigt budskap från bostadsföretagsföreträdarna är att initiativ och påstötningar från intresserade i organiserad form är helt nödvändigt för att bostadsföretagen ska vilja och våga satsa. Men lika viktigt är, vill jag påstå, att det finns visioner och engagemang hos bostadsföretagen för annat än resultaträkningen.

En sammanfattning av kollektivhusens historia får avsluta den väldisponerade, vackert formgivna och innehållsrika boken. Det är bara att hoppas att »Gemenskap och samarbete« ska få samma livsavgörande betydelse för många människor som »Att bygga för jämställdhet« fick för mig en gång för länge sen.

STIG DEDERING
Hässelby familjehotell

Fortsättning Landgången Malmö

nat och nya tillkommit, och föreningen har bytt ansikte till dagens kooperativa hyresrättsförening. I praktiken har det varit eldsjelen Kerstin Ödlund och en liten kärngrupp kring henne (som växlat genom åren), som har hållit projektet vid liv och nu är på väg att ro det i land.

Vilka samarbetspartners har ni?

– OBOS-koncernen – en motsvarighet i Oslo till svenska HSB – och dess byggföretag Open House, men även dess förvaltningsbolag Hyreshem Malmö som är

ansvarigt för Annestadsområdet. Tack vare att vi har varit ett projekt i Boverkets Byggbeställningsforum har vi fått hjälp till finansiering av våra konsulter. Stödet från Malmö kommun har också varit viktigt. *Hur arbetar ni för att rekrytera boende?* – I dag är 15 av totalt 40 lägenheter boka-de. Vi annonserar i lokal dagspress, och inbjuder regelmässigt till möten. Vår hemsida är viktig.

Vi annonserar också på den kommersiella hemsidan »Bovision« som förmedlar bostäder över hela landet. Slutligen lägger

vi ut informationsmaterial överallt.

Vad lockar, vad skrämmer?

– Möjligheten till ett boende i gemenskap är vad som lockar många. Kooperativ hyresrätt är en viktig morot för dem som satt sig in i fördelarna. Läget lockar många, men skrämmer andra. Ocentralt eller naturnära? Det beror på vem man är.

Nedtecknat av BERTIL, SLOTTET I LUND

Landgången har en fin hemsida, som rymmer mycket mer information. Där kan man också anmäla intresse och hitta vägen till förberedande möten: <http://www.boaktiv.se/>

Tersensborna valde bastu framför braskamin

Badstuga för kropp och själ växer fram

Långt innan vi hade ett hus, drömde vi om hur vi skulle disponera det. Vi skulle förutom matsal och sällskapsrum ha vävstuga, snickarbod, bibliotek, bastu....

Nu har vi snart haft vårt hus, TERSEN, i tre år. Vi har vävstuga/syrum och vi har snickarbod och bibliotek. Snart har vi desutom en bastu!

Att allt har en ekonomisk sida, det har vi lärt oss. När det gällde tillblivelsen av vår bastu var det inte helt självklart. Det stod nämligen mellan bastu kontra braskamin. Endast en av dessa mysfaktorer hade vi råd med under vintern 07/08. Diskussionens vågor gick höga under hösten, för- och nackdelar framhölls. Till sist fick var och en skriftligen välja vad han/hon prioriterade. Bastualternativet vann med liten marginal. I anslutning till bastun skulle förutom dusch även ett badkar installeras. I våra lägenheter finns endast dusch och flera var de, framför allt damer, som längtade efter att få krypa ner i ett badkar. I skrivande stund är vi 29 Tersensbor varav 21 damer, hade detta någon betydelse för valet? Det tror jag!

Nåväl, bastubygget är nu i gång! Inför nästa vinter hoppas vi ha råd med en braskamin. Tänk att först bada bastu och därefter relaxa framför en sprakande brasa...

Två jobbar med bastun

Vi var många som »tyckte« inför bastubygget, men egentligen är det bara två män (av nio) som i dagsläget jobbar med bastun.

Jag träffar Bertil och Mats en fredagskväll direkt efter vår gemensamma middag.

– Jodå, bastun är på gång, men det går inte så fort. Vi gör lite då och lite då, berättar herrarna, som även har annat att stå i försäkrar de.

Jag pressar dem lite och undrar när bastu premiären skall gå av stapeln.

– Första september skall den väl vara klar, hoppas Bertil.

– Nog skall väl jag få mig ett karbad till

Bertil och Mats bygger på bastun på Tersen.

midsommar? tror Anita, som har anslutit sig till vår lilla grupp. Anita som gärna tittar in hos bastubyggarna och kommer med uppmuntrande tillrop och goda råd. Anita och ett par damer skall dessutom i kommande vecka gå på en badkarsutställning. Men även ett begagnat kar kan komma i fråga. Damerna är öppna för de flesta alternativ.

I en före detta tvättstuga utan fönster skall bastun byggas. Åtminstone sex personer skall kunna basta samtidigt. Dessutom skall här inrymmas dusch, toalett och det omtalade badkaret. Det senare kommer att byggas in, så att en dam kan bada medan herrarna består och vice versa.

Överblivet virke

Bastun byggs i lösvirke, då en hel del virke redan finns på Tersen. Detta blir billigare än att köpa en monteringsfärdig sats. Ingen av de båda herrarna har bakgrund som snickare. Bertil har dock byggt en bastu tidigare, men då i ett utrymme, som från början var avsett för ändamålet.

I den gamla tvättstugan fanns två tvättställen. Genom att bila upp golvet har avloppen hittats och kan nu användas för toalett samt avlopp från dusch och badkar.

Vem av de båda männen är då arbetsledare?

– Det behöver vi ingen, försäkrar Mats och Bertil, vi jobbar när vi har tid och lust. När vi börjar snickra måste vi nog däremot samordna våra arbetstider för att kunna hjälpas åt.

50 000:- har avsatts, kommer det att räcka?

– Ja, det tror vi. Ca 15 000:- kommer själva bastun att kosta. Till detta kommer aggregat, dusch, badkar, belysning och lite inredningsdetaljer.

På Tersen betalar vi individuell el för varje lägenhet. Hur driften av bastun skall finansieras har inte diskuterats. Kanske blir det en liten avgift för att få tillgång till dessa faciliteter, vad vet jag? Detta får föreningen ta ställning till framöver.

Det är väldigt roligt att se något växa fram är både byggarna och vi runt omkring överens om. Det som en gång var en dröm håller nu på att förverkligas. Här kommer vi inte bara att bli rena, här kommer vi att umgås och koppla av, diskutera världsproblem och Tersens framtid. En »badstuga« för kropp och själ är i tillblivelse.

LENA BUNNER

Välkomna till årsmöte i Kollektivhus nu

Årsmötet äger rum klockan 13.00–17.00 den 15 mars 2008 på Elfvinggården, Lyckovägen 9, Alvik, Stockholm.

Varje förening som betalat medlemsavgift (till pg 43 88 62-5 – ange namn!) senast 15 mars har rätt till en röst.

Alla är välkomna att delta i debatten – och vi hoppas att den skall livlig!

Förra året kom ca 40 procent av medlemsintäkterna från alla er stödmedlemmar. Ert stöd är viktigt! Fortsätt stödja arbetet genom att betala in stödmedlemsavgift även för år 2008 till pg 43 88 62-5 (ange namn)!

Valberedningen (Stig Dederling är samman kallade) föreslår följande styrelse mm för verksamhetsåret 2008:

Ordförande: DickUrban Vestbro,

Tullstugan i Stockholm

Kassör: John F Fletcher, Tersen i Falun

Ledamöter: Elisabeth Olszon, Majbacken i Göteborg

Hans von Zeipel, Svärdet i Stockholm

Gunnel Torstensson, Trekanten i

Stockholm

Kristoffer Håkansson, Violen i Lund

Suppleanter: Elsa Grip, Slottet i Lund

Margareta Ossbahr, Stolplyckan i

Linköping

Revisorer: Aime Laur, Tullstugan i

Stockholm

Ingrid Eckerman, Sockenstugan i

Stockholm.

Förslaget till verksamhetsplan behandlar bland annat vår ambitionsnivå. Det är värt att notera att bokprojektet ger ett rejält överskott. Vi har lite muskler.

Vi vill påverka samhällsutvecklingen genom att:

- ✓ verka för att gällande reglerverk anpassas till våra förutsättningar: *pågående arbete kommer att intensifieras;*
- ✓ påverka/driva forskningsprojekt: *vi har kontakt med några forskare, samt även med Äldreboendedelegationen*

- ✓ genomföra Öppna Hus i större omfattning: *De Öppna Husen är inte bara ett rekryteringshjälpmedel lokalt, de kan också bli ett potentiellt viktigt inslag i samhällsdebatten.*
- ✓ finna lämpliga samarbetspartners för större genomslag: *Det finns intressegemenskaper i flera riktningar som vi kan bygga på!*
- ✓ bredda basen för medlemsrekrytering till (bl a) ekobyar och kooperativa hyresrättsföreningar: *Det finns ganska många kooperativa hyresrättsföreningar som inte har upptäckt att de är bogemenskaper!*
- ✓ vidareutveckla Bo Tillsammans och Webbplatsen: *Vi vill undersöka hur vi skall kunna nå en bredare publik.*

Efter årsmötet äter vi middag tillsammans på Elfvinggården. Kom om du kan!
Anmälan till allt detta lämnas till DickUrban Vestbro, Dörjgränd 4-6, 116 68 Stockholm, dickurba@comhem.se.

SABOs, Marika Lundin, som varit en drivande kraft bakom boken om kollektivhus, se sidan 4 i detta blad, kommer att berätta om hur man på SABO ser på framtidens boende.

Motioner

Vi har fått in en motion där Hans von Zeipel föreslår att vi ändrar namn på föreningen till Bogemenskap NU.

Hans argumentering kommer med kallelsen.

Ytterligare en motion från Per Erik Johnson föreslår att föreningen verkar för ett större kollektivprojekt i Storstockholmregionen och utser en särskild arbetsgrupp för detta. Samt har en plats på hemsidan med information och anmälnings plats för information om projektets utveckling.

Kollektivhus NU

■■■■ DET HÄR ÄR nummer 6 av »BO TILLSAMMANS« som är föreningen Kollektivhus NUs informationsblad. Vi har rullande ansvar för redaktionen. Den här gången är John Fletcher i Falun redaktör. Nästa nummer har någon i Stockholm ansvar för. Hör av dej till styrelsen om du vill ha med något bidrag.

Styrelsen i Kollektivhus NU 2007 Ordförande:

Dick Urban Vestbro, Tullstugan Stockholm, 070-655 94 83, dickurba@comhem.se

Kassör:

John Flechter, Tersen, Falun
Ordinarie:

Elsa Grip, Slottet, Lund

Elisabeth Olszon, Majbacken, Göteborg

Hans von Zeipel, Svärdet, Stockholm
Suppleanter:

Wilhelm Caspary, Stolplyckan Linköping

Viktor Gustafsson, Stolplyckan Linköping

Ingrid Sillén, Södra station Stockholm

Vill du prenumerera på vårt elektroniska nyhetsbrev?

Skicka ett e-post till nyhetsbrev-kollektivhus-NU-subscribe@googlegroups.com

Du kommer att få nyhetsbladet Bo tillsammans och annan information relaterad till kollektivhusboende.

På hemsidan **www.kollektivhus.nu** finns listan över kollektivhus i Sverige. Vet du något hus som inte finns med där, hör av dej till Dick Urban Vestbro 070-655 94 83 dickurba@comhem.se

På hemsidan kan man också sätta in en bytes- eller intresseannons. Mejla till wilhelm.caspary@gmail.com

Medlemskap

Kollektivhus betalar efter antal lägenheter: 300–600 kr. Enskilda personer kan bli stödmedlemmar för 150 kr/år. Plusgirokonto 43 88 62 – 5. Ange vem som betalar samt e-post eller annan adress.

www.kollektivhus.nu